

ARNASOY TUMAN AXBOROT- KUTUBXONA MARKAZI AXBOROT-BIBLIOGRAFIYA XIZMATI

**O‘zbekiston xalq shoiri Halima Xudoyberdiyeva
tavalludining 79 yilligiga bag`ishlab**

MUQADDAS AYOL NOMLI ESLATMA

SO`Z BOSHI

O'zbek adabiyotida ayol siymosini ulug'lash, uning jamiyat va oila hayotidagi beqiyos o'rnini yoritish muhim mavzulardan biri hisoblanadi. Bu mavzuni o'z ijodida yuksak mahorat bilan aks ettirgan ijodkorlardan biri — Xalima Xudoyberdiyevadir. Shoir o'z asarlarida ona, ayol, vatan va muhabbat kabi ezgu tushunchalarni samimiy va ta'sirchan misralar orqali ifodalab, kitobxon qalbiga chuqur ta'sir ko'rsatgan.

Bugun biz O'zbekiston xalq shoiri, iste'dodli ijodkor, betakror she'riyat sohibasi Xalima Xudoyberdiyeva tavalludining 79 yilligi munosabati bilan yig'ilganmiz. Shoiraning sarmazmun ijodi o'zbek adabiyoti xazinasidan munosib o'rin olgan bo'lib, uning she'rlari xalqimizning ma'naviy olamini boyitishga, inson qalbida ezgulik, vatanparvarlik va mehr-muhabbat tuyg'ularini kamol toptirishga xizmat qilib kelmoqda.

Xalima Xudoyberdiyeva o'zining samimiy va jo'shqin she'rlari orqali ona Vatanga muhabbat, ayolning ulug'ligi, ona mehri, inson qadr-qimmatini va milliy qadriyatlarimizni yuksak badiiy mahorat bilan tarannum etdi. Uning har bir asarida xalq qalbining dardi, quvonchi, orzu-intilishlari va hayot haqiqati o'z aksini topgan.

Shoir ijodida ayol siymosi alohida o'rin tutadi. U ayolni hayotning davomchisi, oilaning tayanchi, jamiyatning ma'naviy ustuni sifatida ulug'laydi. Shu bois uning she'rlari bugungi kunda ham o'z qadr-qimmatini yo'qotmagan, yosh avlodni milliy va umuminsoniy qadriyatlarga hurmat ruhida tarbiyalashda muhim ahamiyat kasb etmoqda.

Xalima Xudoyberdiyeva nafaqat iste'dodli shoir, balki xalqimizning fidoyi farzandi, milliy adabiyotimiz ravnaqiga ulkan hissa qo'shgan ma'rifatparvar ijodkor sifatida ham yuksak ehtiromga sazovordir. Uning boy adabiy merosi bugungi va kelajak avlodlar uchun ma'naviy maktab vazifasini o'tamoqda.

Shoir tavalludining 79 yilligi munosabati bilan o'tkazilayotgan ushbu tadbir barchamiz uchun uning hayoti va ijodini yana bir bor yodga olish, she'riyatidan bahramand bo'lish hamda ijodiy merosini chuqurroq o'rganish imkoniyatidir.

Xudoyberdiyeva Halima

Shoira Halima Xudoyberdiyeva 1947 yil 17 mayda Boyovutdagi „Taraqqiyot“ jamoa xo‘jaligida tug‘ilgan. Toshkent Davlat universiteti (hozirgi O‘zMU)ning jurnalistika fakultetini tugatgan (1972). Mehnat faoliyatini „Saodat“ jurnalida bo‘lim boshliqligidan boshlagan (1972). Talabalik yillarida „Ilk muhabbat“ (1968) she‘riy to‘plami chop etildi. Shoiraning „Oq olmalar“ (1973), „Chaman“ (1974) to‘plamlari izma-iz

bosildi. Halima birdan o‘ziga xos shoira sifatida tanildi. 1975—1977 yillarda Moskvadagi Adabiyot institutining Oliy Adabiyot kursida o‘qidi. Shu yillarda shoiraning „Beliye yabloki“ (Sovetskiy pisatel, 1977), „Suyanch tog‘larim“ (1976), „Bobo quyosh“ (1977) to‘plamlari bosildi.

H. Xudoyberdiyeva „Yosh gvardiya“ nashriyotida bo‘lim boshlig‘i (1978—1982), „Saodat“ jurnalida muharrir o‘rinbosari, 1984—1994 yillarda „Saodat“ning bosh muharriri, 1991—1994 yillarda O‘zbekiston Respublikasi xotin-qizlar qo‘mitasi raisi bo‘ldi. Shoira she‘rlarida oddiy dehqonlar, ona-yurt harorat bilan kuylandi. Mustaqillik yillarida Halima Xudoyberdiyeva xalq tarixi, mashhur ajdodlar haqida yozdi. „Muqaddas ayol“ (1987), „Bu kunlarga yetganlar bor“ (1993), „To‘marisning aytgani“ (1996), „Saylanma“ (2000) shoiraning muhim asarlaridir.

H. Xudoyberdiyeva „O‘zbekiston xalq shoiri“ (1992), Hamza nomidagi „Hurmat belgisi“ ordeni sohibasi.

Xudoyberdiyevaning ilk she‘rlari o‘quvchilik yillarida Yangiyer tuman gazetada bosilgan (1964). Shundan keyin uning "Ilk muhabbat" (1968), "Oq olmalar" (1973), "Chaman" (1974), "Suyanch tog‘larim" (1976), "Bobo quyosh" (1977), "Issiqqor" (1979), "Sadoqat" (1983), "Muqaddas ayol" (1987), "Bu kunlarga yetganlar bor", "Hurlik o‘ti" (1993), "To‘marisning aytgani" (1996) "Yo‘ldadirman" (2005) va boshqa she‘riy kitoblari nashr etilgan. X. o‘zbek she‘riyatiga samimiy insoniy tuyg‘u va fazilatlar — sevgi va sadoqat, mexr va muruvvatni tarannum etuvchi shoira, o‘zbek xotin-qizlari orzu va armonlarining kuychisi sifatida kirib keldi. U dastlabki she‘riy to‘plamlaridan boshlab o‘z ijodida ayol va ona obrazlarining sexrli qirralarini ochishga, ularning nafaqat jamiyatning to‘laqonli va faol a‘zolari, balki shu jamiyatning kurki va bezagi ekanligini uqtirishga intildi. Uning tasviridagi ayol har qanday xalq va mamlakatning kelajagi — sog‘lom va barkamol yoshlarni yetkazib beruvchi mo‘jizaviy kuchdir. X. ayni shu nuqtai nazardan o‘zbek ayollarining o‘yxayollarini, ichki kechinmalarini yorqin tasvirlaydi, zamondoshlarida ayollarga nisbatan xurmat va muhabbat tuyg‘ularini o‘stirishga intiladi.

Xudoyberdiyevaning she‘rlari ko‘plab xorijiy tillarga tarjima qilingan. To‘fon Minnullinning "Alla" pyesasi Xudoyberdiyevaning avtorlashtirilgan tarjimasida hozirgi O‘zbek milliy akademik drama teatri sahnasida qo‘yilgan.

Taniqli shoira Halima Xudoyberdiyeva 2017-yilda vafot etgan.

1-chaqiriq O‘zbekiston Respublikasi Oliy Majlisi deputati. Hamza nomidagi O‘zbekiston Davlat mukofoti laureati (1990).

ONA ELIM

Ona elim do'stingga do'stu
Dushmaningga xavfu xatarman,
Jilg'alarday chuldirab o'sdim,
Ildizingdan kelgan xabarman.

Yongan oni yo so'ngan oni
Ketgan bormi mehringga qonib,
Tongotarda sen deb uyg'onib,
Kunbotarda sen deb botarman.

Bolam deding har korimda ham,
Quvonchimu ozorimda ham.
Bir kun... bir kun mozorimda ham
Seni suyib o'ylab yotarman.

Suv so'rasam sen uzatding bol,
Bir g'unchang ham ketmasin uvol.
Bilmagin deb toabad zavol
Bog'laringga bo'ylab yotarman.

Kamon, o'qli bo'lg'in, bo'lma kam,
Go'daklaring ko'rmasin deb g'am,
Yonimdagi sheriklarga ham
Pichir-pichir so'ylab yotarman.

OTASIDAN O'ZGANINI BILDIRMAS

Dardin chetga chiqaradi qaysi sher,
Ona arslon ozganini bildirmas.
Nodon "Taqdirni o'zim yaratdim", der,
Qodir Xudo yozganini bildirmas.

Sirtidan boqsang ko'ngil ovlanaverar,
Shahd oldinga tashlar dovlanaverar,
Tovus ziynatlanar, tovlanaverar,
Patlarining to'zganini bildirmas.

Yesir nonni qanday yetkazadi-yu,
Go'dagiga qanday tutqazadi-yu,

Yesir tunni qanday o'tkazadi-yu,
Yetim qanday o'sganini bildirmas.

Sharq bolasi, mayli yovqur yo daydi,
"Botir bo'lsang avval meni yeng, — deydi, —
Avval oshiq bo'lgan menman, men!", deydi,
Avval qiz ko'z suzganini bildirmas.

Sharq bolasi
Yassaviyning bolasi.
Dunyolarni titratsa ham nolasi,
Undan faqat kamsuqumlik olasiz,
Otasidan o'zganini bildirmas.

BILMASLAR

Ko'rdim qishloq, go'zal shaharlar ko'rdim,
Ohorlari ketib borar bilmaslar.
Jamalaksoch paripaykarlar ko'rdim,
Bahorlari ketib borar bilmaslar.

Tugmak bo'lsa yetmas belbog' uchlari,
Dunyo molin mahkam tishlar tishlari.
Bog'larining shirin zabon qushlari —
Olqorlari ketib borar bilmaslar.

Otlari-ya, qorabayir otlari,
Gijingladi deb o'ylasam, dodladi.
Yoli bo'ron bo'lganligin yodladi —
Shunqorlari ketib borar bilmaslar.

Kuzatib bu dunyoning o'r, qirini,
Bilmay qoldim kelmak, ketmak sirini.
Yolg'on yorlar yalashib bir-birini,
Chin yorlari ketib borar bilmaslar.

Charsillagan bir o't yonar ichimda,
Men she'r aytsam, aytmadim til uchinda.
Bu taloto'p, quv-quv, chop-chop ichinda,
Halima ham o'tib borar bilmaslar.

KEKSALARGA

Mahkam ushlang bir-biringizni,
Ayirmasin qishning qorlari.
Birodarlik asraydi sizni,
Asrar eski ishqning zorlari.

Hazir bo'ling, ketmang toyinib,
Qattiq yerni qayirib bosing.
Ko'nglingizning unut oyini
Tez-tez eslang. Xayoli bossin.

Bu maslahat yo emas bir dars,
Birga bo'ling, bo'lmay holi tang.
Jar labida keksaygan yo'lbars,
Bir-bir bosib yuradi arang.

Mahkam ushlang bir-biringizni,
Bola-chaqa... baridan ortib.
Tishda tishlang bir-biringizni,
Toki ko'proq olmasin tortib.

INJULAR

Tiklanishning asosin g'am-hasrat beradi,
O'ziga oson. U bersa qat-qat beradi.
Gar yukinsang Najmiddini Kubroga yukin,
Bayroq deb jon bermoq darsin hazrat beradi.

* * *

Ketgan ketaverar qator oldida,
Bor sozlar chekingay bir tor oldida.
Dunyoning bor attor, savdogarlari
Hech kim... Farididdin Attor oldida.

* * *

Ko'karmoq ne, bilmasdim bu zumgacha,
Ko'klab ketdi maysa qiyog'imgacha.
Boshtin-oyoq suyib razm soldi yor,

Gullab ketdi boshtin-oyog'imgacha.

* * *

Garchand yer yuzining qora-oqimiz,
Garchand ganj, guvala tomi, toqimiz.
Go'zal dunyolarga boshlar yo'l asli
Sizning bilan manim ittifoqimiz.

* * *

Ketgan ketgay qolganlarni yarolab,
O, buyuk ishq, bor inkorni qilur daf.
Qiz qabrida qizg'aldoq ochilarmish,
Yigit o'tsa qabrlarni oralab.

* * *

O'ylamang, bozorda humo yo sor yo'q,
Olibsotarlarda har ne bor, or yo'q.
O'marib ketardi agar bo'lganda,
Yaxshiki, iymonni sotar bozor yo'q.

* * *

Hozirlan, bir shiddat, shahd kelayotir,
Yo'lda senmas. Ko'k daraxt kelayotir.
Vatan deb atalmish qadrgohlarda,
Bayroqday hilpirar vaqt kelayotir!

DA'VAT

Kunduz yurib yozdim, tun turib yozdim,
Yozganda ko'ksimga tig urib yozdim.
Dardlarimga siyoh kor qilmay qolgach,
Qalamni qonimga botirib yozdim.

Qon asli yoruglik. Yorug'lan, tiz cho'k,
Asl mard Vatanga tiz cho'kib o'tar.
Qancha qoning bo'lsa - Vatan uchun to'k,
Qancha shoning bo'lsa - Vatanni ko'tar!

OLDIMDAN OQQAN SUV

Yashamoq farog'at, yashamoq azob,
Bekorga egilmas Sizdan boshqa ko'k,
Ko'ngillarni ovlab umrim bo'pti sob,
Sizning ketishingiz xayolda ham yo'q.

Oldimdan oqqan suv, beqadr suvim,
Umrida bir yayrab, yozilmaganim.
Bor turishi shafqat, bori sir suvim,
To qurib qolguncha sezilmaganim.

Boshqalar yonimdan ketmasin debman,
Vaqt topib ularga boribman tong-kech,
Boshqalarga ozor yetmasin debman,
Sizga ham yetishin o'ylamabman hech.

Boshqalarga chopdim shahar, kentda man,
Bir qaytarib yo bir kesatmadingiz,
Manam g'animatman, manam ketaman,
Deb nechun bir bora eslatmadingiz?
Onam, onam-a?!

DEMAKKI, SEN SHOIRSAN

Nafaqat...
O'tsang yozib,
Kuz yanglig' so'lib, ozib,
Bozillagan cho'g' bosib,
Qo'rdayam hayqirolsang,
Demakki, sen shoirsan.

Oltinmi
Yo olmosda,
Tig'da yurolsang, rost-da,
Itqitsa, oyoq ostda,
To'rdayam hayqirolsang,
Demakki, sen shoirsan.

Nafaqat

Ko'tarsa xalq,
Ko'ksingdan itarsa xalq,
Peshonang namakob, talx,
Sho'rdayam hayqiolsang,
Demakki, sen shoirsan.

Nafaqat
Zar, zo'rlarni,
Uzsang to'sin, to'rlarni,
Chayqaltirsang go'rlarni,
Go'rdayam hayqiolsang,
Demakki, sen shoirsan.

MUQADDAS AYOL

Oshiqclaring poyingta gul otib ham bo'ldi,
Xilvatlarda labingdan bol totib ham bo'ldi,
Va bu haqda kimlargadir sotib ham bo'ldi,
Sen bari bir muqaddassan,
Muqaddas Ayol!

Avval: «Kel-ey, quchog'imga to'l, balq», dedilar,
Unamading, ayol o'zi ters «xalq», dedilar,
Icholmagach yuz o'girib, sho'r, talx, dedilar,
Sen bari bir muqaddassan,
Muqaddas Ayol!

Sen daryosan, o'pganini qirg'oq yashirar,
Juftim bo'l, - deb chopganini har toq yashirar,
Jannatim, - deb quvonmasdan qumloq yashirar,
Sen bari bir muqaddassan,
Muqaddas Ayol!

Asli bu bor ermaklarning borar yeri Sen,
Rostu yolg'on ertaklarning borar yeri Sen,
Asov otday erkaklarning borar yeri Sen,
Sen bari bir muqaddassan,
Muqaddas Ayol!

Chorlashganda sen kelsang, goh bekor kelsang-da,
Mast davraga bir sarin yel, bir tor kelsang-da,

Xor kelsang-da, nomardlarga goh xor kelsang-da,
Sen bari bir muqaddassan,
Muqaddas Ayol!

Qimtinasan, astagina ko'tarasan bosh,
Ming yillikdir ko'zingdagi javdiragan yosh,
Gunohkorlar ming bitta Senga tegar tosh,
Sen bari bir muqaddassan,
Muqaddas Ayol!

Harir, xushbo'y badaningda toshlar izi bor,
Ko'kragingda egilgan ne boshlar izi bor,
Quyosh izi, kuydirgan quyoshlar izi bor,
Sen bari bir muqaddassan,
Muqaddas Ayol!

DORILAMON KUNLAR KELDI...

Onaginam!
Dorilamon kunlar keldi, shafaqlari ol,
Quyosh boqsang, shaylanishlar va sozlashlar tor.
Olcha gulni ko'zlaringga surtasan behold.
"Bu kunlarga yetganlar bor, yetmaganlar bor".
So'lg'in-so'lg'in lablaringdan ucharkan shu so'z,
Otaginam xayolimda rostlay boshlar qad.
Dorilamon kunlarga qayt, onam, yumib ko'z
O'ksik dilda boshlanmasin desang qiyomat.
Bu tabiat suyumlidir ham ko'zlari ko'r,
Goh sharobdan, goh og'udan qilar bizni mast.
Belginangga tirak bo'lay, onajonim, tur.
Dorilamon quyoshga boq, unga qasdma-qasd.
Yuzing ardoqli quyoshday issiq va mahvash.
Ko'zlaringda umid yonar tikilgan oni.
Qorli kunlar bilan ketsin dilingdagi g'ash,
Qizg'ish, lola rang qonlaydir bu kun dunyoni.
Bu dunyoning qir-darasi mo'l,
Yerni yalang oyoq bossang yayraydi taning.
Yashamoq – bir tansiq taom, unga ursang qo'l,
Brogan sari ochiladir ishtahang saning.
Bog'lardagi yetilgusi har mevali shox,
Rizqdir bizga, rizqqa doim dil ilinjlikdir.

O'g'lonlaring kelar ana, ochishib quchoq,
O'g'lonlaring meva qadar bir shirinlikdir.
Onaginam!
O'zing tortma davralardan, el chorlaganda,
"Tiriklikning bayrami", deb sozlaganda tor,
O'zing so'lg'in lablar bilan pichirlaganda:
"Bu kunlarga yetganlar bor, yetmaganlar bor".

SHUNCHAKI

Men shunchaki o'ylagim kelmas,
Xayol-sharob misol qilsin sarxush, mast.
Men shunchaki kuylagim kelmas,
Ovoz pardalarim chidab bersa bas.

Qo'lingga tusharkan jajji chaqaloq,
Shunchaki sevmoqda qanday lazzat bor.
Kerak chinqirtirib o'pib, tishlamoq,
Biz ham go'daklikda topganmiz ozor.

Shunchaki sevilmoq-baxti qoralik,
To'la tole uchun bu kemptik, bu kam.
Mening qalbim shunday sevgiga molik,
Bir charsillab yonay, so'ngra so'nsam ham.

Ohangga shunchaki solmasdan quloq,
Tarjima qilib yoz sim sadolarin.
Axir buloqmasmish tog'dagi buloq,
Ko'z yoshlarimish u ishq gadolarin.

Shunchaki kulmoq ham istehzodek gap,
Birdan qah-qah uray, cho'chib ketsinlar.
Boshlariga osmon tushganday qulab,
G'aflat bandalari yoqa tutsinlar.

Shunchaki yig'lash ham yarashmas bizga,
Uni eplar faqat yuragi toshlar.
Shunday yig'lay, hojat qolmasdan so'zga,
Qurg'oq ko'zlardan ham to'kilsin yoshlar.

Shunchaki yozmoqchi, ko'ngil to'lmaydi,

Shunchaki yozmoqqa bormaydi qo'lim.
Shunchaki yozganga chidab bo'lmaydi.
Shunchaki yozmoq bu – shoirga o'lim.

TURKISTON ONASI

Menga aytadilar, mustaqillik, shon
Bir omadday keldi. Nechun kulmaysan?
Bo'g'zimga keladi ko'ksimdagi jon
Sanchilib og'riydi ko'ksim, jilmaysam...

Jizzax vokzalida poyezdlar taq-taq
To'plar xaloyiqqa o't sochar tikka.
To'pga qalqon bo'lar gulgun kelinchak
Kuyov Sibir ketar, mardikorlikka!

Nechun, bu-omad,-deb bo'g'izni yirtmoq
Shosha-pisha yuvmoq sachragan qonni.
Tushimda ilonday sollanar sirtmoq
Dorga osadilar Dukchi Eshonni!

Akani singilga qayraydi tuzum
Chavaqlangan Nurxon tushimga kirar.
Tushimda jallod yeng shimarib hart un
Tilim deganlarning tilin sug'urar!

Qandog'am ichimga berkitay, yutay
Bag'rim qiymalagan volalarimni.
Ko'ksimga tosh bosib qandoq unutay,
Tili sug'urilgan bolalarimni.
Mustaqillik!

Senga men keldim shonlar,
Qonlardan ko'pchigan dalalar bilan.
Dorlarda chayqalgan Dukchi Eshonlar,
Tili sug'rilgan bolalar bilan.

TURKISTONNING ONALARINI...

O'n ikki oy birday ishlaydi
Faqat ishlab ko'ngil xushlaydi.

Imoratning loyin mushtlaydi,
Bolalarin tishda tishlaydi.
Go'daklari, toqmas, qo'shlaydi
Turkistonning onalarini...

O'g'li Bobur hind sori bosdi,
Qaytarmoqqa yetmadi dasti.
Nodirasin jaholat osdi,
Jaholatga bor erur qasdi.
Yuragini armon nishlaydi
Turkistonning onalarini.

Mashrab Balxda, dorda salanglar,
Usmon qah-qah urib, alanglar.
Hamzasini tilkalar sanglar,
Tushlari ham ahvolin tanglar.
Tushlari ham toshlab, g'ishtlaydi
Turkistonning onalarini...

Amir Temur yodi o'stirar,
Kenagasning dodi o'stirar.
Sirtmoq, kunda, jodu o'stirar
Yassaviyning yodi o'stirar
Xudo suyar, ruhlar ushlaydi
Turkistonning onalarini...

Afg'on mulki bo'ldi minglab er,
Harbiy ketgan yuzlab yigit-yer.
Har bolaning dog'l qilar sher,
Qodir Alloh, o'zing toqat ber.
Yuragida arslon qishlaydi
Turkistonning onalarini.

Olgani shu elidan duo,
Tilovati, selidan duo.
Har qo'llovchi yelidan duo
Qo'lidan ish, tilidan duo.
Boshidan oq ro'mol tushmaydi
Turkistonning onalarini!

BITTA MUSHTGA AYLANMAY

Oltovlon ola bo'lib oldirgan xalq meniki,
Goh ichda zahar, tilda bol turgan xalq meniki.
Tig' tortib o'z otasin o'ldirgan xalq meniki,
Yo Rab, qay ajdodimning qo'li kir, deb yig'ladim.

O'zi o'z o'zagini uzgan lahzalarida,
Qiblagohning o'rini buzgan lahzalarida,
Farg'onada to'zonday to'zgan lahzalarida,
Xudo, to'zg'in elimni birlashtir, deb yig'ladim.

Birlashmading, Qo'qon-u, O'zgan bo'lding, O'sh bo'lding,
Fitna pichoqlarida talosh laxta to'sh bo'lding.
Kuyov-kelin bo'lmasdan qo'sh mozora, qo'sh bo'lding,
Xudo, to'zg'in elimni birlashtir deb yig'ladim.

Birlashmading, ketma-ket balo keldi, o't keldi,
Tog'day yigitni solib, lopillab tobut keldi.
Suv bo'lib oqdik, ko'zdan jola keldi, hut keldi
Xudo, to'zg'in elimni birlashtir deb yig'ladim.

Shukur, bugun ozod sen, ammo tarqoq sen, yot sen
Tarqoqmi sen, inonki azal-abad barbodsens.
Jo'r ovoz bo'lolmasang, yakka-yakka mung, dodsens.
Xudo, to'zg'in elimni birlashtir deb yig'ladim.

Karvon jilsin, bir sarbon sari enib kel, elim,
Bir bog' sari chug'urlab, qushga do'nib kel, elim,
Oллоh dilda, Oллоhga, haqqa qo'nib kel, elim,
Xudo, to'zg'in elimni birlashtir deb deb yig'ladim.

Bitta mushtga aylanmay, biz dastmiz yolg'iz-yolg'iz,
To'zim kosasi yanglig', to'lmasmiz yolg'iz-yolg'iz,
Turku Turon tiklangay, o'lmasmiz yolg'iz-yolg'iz,
Xudo, to'zg'in elimni birlashtir deb yig'ladim.

YO'LDADIRMAN

*Yigirma yil o'tdi intizorlikda.
Andrey Voznesenskiy*

Siz kutasiz. Menam boraman.

Uchib borodurman xuddi o'q.
Faqat... oldin xat yuboraman,
O'sha xatni yozganimcha yo'q.

Ko'ngil ichga to'kib borini,
Bir yil, o'n yil o'tdi, bu ko'pmi?
Ayriliqning alafzorini,
Birgalashib o'ramiz, xo'pmi?

Yigirma yil, o'ttiz yil o'tdi,
Ko'zingizga malol inmasmi?
O'ttiz yillab govlagan o'tni,
O'rar chog'i chalg'i sinmasmi?!

Qirq yil o'tdi. Men tez boraman,
Ranjimangiz, guvoh yeru ko'k!
Faqat... oldin xat yuboraman,
Xatni... hali yozolganim yo'q.

Uchib borodurman xuddi o'q,
Bu holatni qanday sharhlayman.
Borgan sari o'rmonzor quyuq,
Men kuyinib chalg'i charxlayman.
Siz kutasiz. Menam boraman.

AYOL O'TIB BORAR

Sen so'rama, men ham aytmayin
Kuragimning singanini qars.
Shovqin solma, men uygotmayin,
Yuragimda yotar bir yo'lbars.

Baland bir o't yongan ichimni
Men sovutib yashashim kerak.
O'z-o'zimga sarflab kuchimni,
Men ovutib yashashim kerak.

Ayol o'tib borar... sho'x yurib,
Shamollarda soch yoygan ayol.
Ich-ichida yo'lbars o'kirib,

Sirtidan mayin jilmaygan ayol.
Sen so'rama, men ham aytmayin...